

A Suli Nyúz

A K Ö R M E N D I
KÖLCSEY FERENC GIMNÁZIUM
DIÁKÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

2016. OKTÓBER 26.

Nyílt napi különszám

megjelenik: ecce-kéccse...

Kedves Vendégeink!

A Kölcsey Ferenc Gimnázium diáklapjának különszámát olvashatjátok, amely a nyílt napunk alkalmából jelent meg. Örömmel ajánlom figyelmetekbe a rövid kiadványt. Az örööm két forrásból fakad. A nyílt napok történetében először adunk ki a tanulóink írásaiból szerkesztett újságot, amely előzménye a félévkor megjelenő „A SULI NYÚZ” című lapnak. Iskolánkban a SÉTA program keretében, szakköri foglalkozásokon biztosítunk lehetőséget arra, hogy az érdeklődők értőbb napilap olvasókká és „kis újságírókká” váljanak. Az elmúlt évi hanyatlás után a diákújságírás újjászületését tapasztalom, amely ráadásul a Ti tájékoztatásokat, információszerzéseket is segíti.

A szórólapunk hasznos és fontos üzenetein kívül a különszám segítségével, a diákszerzők személyes benyomásai, élményei révén árnyaltabb, még sokszínűbb képet alakíthatok ki a „körmendi gimiről”.

A lap olvasásakor és a nyílt napunkon töltésétek hasznosan az időt. Kérdéseitekkel forduljatok hozzánk bizalommal és szólítsatok meg bátran a készséges diákönkormányzatos tanulóinkat!

Reményeim szerint a következő tanévben már nem „vendégként”, hanem kilencedikes „kölcseysként” tisztelhetünk Titeket.

Várunk Benneteket a Kölcsey Ferenc Gimnáziumban!

Laczó Tamás igazgató

A címlapon:

**70 éves a Kölcsey Gimnázium
Tanévnyitó**

Tartalomjegyzék:

Igazgatói köszöntő, impresszum	2
Tizenhárom éve sikeres a SÉTA	3
Élménybeszámoló a SÉTA táborról	3
Iskolapadtól a műtőasztalig.....	4
Hangyák a naciban.....	5
„Alien tongue” project	6
Fedezd fel magadnak Bécset!	7
A nagy kiruccanás	7
„Olvasta valaki az Antiganéjt?”	8
Nem csak írunk, rajzolunk is	8
A Suli Nyúz története	9
Az erő titka.....	10
Ön dönt! Iszik, vagy vezet?.....	11
A lány a vonaton - könyvkritika	11
Galériánkból	12

Szerzők:

Fülöp János 11./A
Györfy Csenge 10./A
Joó Boglárka 12./A
Kalamár Krisztina 11./B
Kazinczki Dóra 10./A
Molnár Vivien 10./A
Nagy Hanna Viola 12./A
Nagy Regina 11./B
Németh Anna 11./A
Pataki Kristóf 11./A
Singer Rebeka 11./A
Szenkovits Buda 11./A

Tördelést végezték:

Horváth Dániel 12.A
Lada Nóra 12.A
Márkus Zoltán 12.A
Márton Dávid 12.A
Nagy Martin 12.A
Sipos Balázs 12.A
Dobos Ádám 11.A
Lakosi Bence 11.B
Láng Zsombor 11.A
Faragó Zsombor 11.A
Oroszlán Tamás 11.B
Schulcz Gergely 11.B

Tizenhárom éve sikeres a SÉTA-program

„Besétáltunk” az újságírás és lapkészítés világába

A Pannon Lapok Társasága által 2003 őszén elindított SÉTA, azaz Sajtó és Tanulás programba a kezdetektől részt vettünk. 13 tanéven át indítottunk SÉTA-szakkört, hogy a sajtóműfajokat, az újságírás és lapszerkesztés gyakorlatát megismerhessék a diákok. Jámbori Tamás, Laczó Tamás és Takács Marietta segítségével és szakmai vezetésével számtalan témában születtek cikkek és fotók, amelyek közül a legjobbak ősszel és tavasszal hat héten át megjelentek a Vas Népe SÉTATÉR oldalán és tanévenként háromszor kiadott A Suli Nyúz című iskolaújságban, valamint a honlapon is olvashatók voltak. Pataki Péter jóvoltából a gimi facebook oldalára is felkerültek a gimnazisták művei, így még tovább növeltük olvasótáborunkat. Ellátogattunk a megyei napilap szerkesztőségébe, a tavaszi kurzusokat pedig veszprémi kirándulással zártuk: a nyomdalátogatást városnézéssel és színházi élménnyel kiegészítve. A nyári SÉTA-táborok rendszeres résztvevőiként emlékezetes programokkal, szakmai előadásokkal gazdagodtunk.

Két aranytollas diákkal büszkélkedhet iskolánk, 2012-ben Orbán Cintia, 2014-ben pedig Kálmán Viktória írását tartotta a szakmai zsűri a legjobbnak.

A 2016-17-es tanévben tovább folytatódik a SÉTA, immáron a 27. kurzust kezdjük.

ÁcsEtta

Élménybeszámoló a SÉTA táborról

Idén nyáron abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy belekóstolhattam a minden évben megrendezett SÉTA táborba magyartanárom, Takács Marietta tanárnő, valamint volt iskolatársam, Pataki Péter kíséretében.

Elmondhatom, hogy nagyszerű élményekkel gazdagodtam, sőt bátran kijelentem, hogy ez volt idei nyárom egyik legszebb két napja. Remek programokban volt részem, nagyszerű előadásokat hallhattam, például egy veszprémi rendőrtől megismerhettem az internetes társkeresés veszélyeit. Később pedig korosztályom nagy kedvencének, Lakatos Levente fiatal írónak az életútjába nyertem betekintést.

Az esti program egy tréfás szellemi vetélkedő-

ből állt, amely számomra nagyon eredményesen sikerült, ugyanis csapatommal mi lettünk az első, jutalmul kaptunk egy igazán helyes piros, SÉTA tábor feliratú pulóvert.

Ha már újságíró táborról beszélünk, azért mégis csak illett írunk egy cikket vagy éppenséggel kattintani néhány fényképet a táborhoz kapcsolódóan. Arról nem is beszélve, hogy a legjobb cikk írójának, illetve fénykép készítőjének műve megjelent a másnapi Vas Népében, valamint az illető könyvjutalomban részesült, természetesen Lakatos Levente alkotásai közül. Idén ez számomra nem valósult meg, de ha jövőre is mehetek, minden igyekezetemmel azon leszek, hogy sikerüljön.

Sajnos a tábor második felében már nem vehettem részt, mert a szüleimnek pont arra a hétvégére kellett tennie a családi vakációt!

Mindenkinek csak ajánlani tudom ezt a tábort, tényleg fantasztikusan jó programok vannak, ezen kívül remek a társaság, úgyhogy csak írjátok azokat a cikkeket, ugyanis tényleg nagy élmény ott lenni!

Szenkovits Buda 11./B

Iskolapadtól a műtőasztalig

Dr. Varga Ádám PhD. a Kölcsey Ferenc Gimnázium egykori diákja látogatta meg az iskola jelenlegi tanulóit 2016. szeptember 23-án, és beszámolt a tanulás közben szerzett tapasztalatairól.

Gimnáziumi éveit során rengeteg jó élményt szerzett mind a DÖK tagjaként, mind annak elnökeként. Szerinte a középiskola arra való, hogy ott „megtanuljunk tanulni”, hiszen ez a jövőben egy komoly karrier elindításához elengedhetetlen.

6 évi kemény tanulás után végzett a Pécsi Tudományegyetem Orvostudományi karán, és a sebészetben belül a vese és máj transzplantációra szakosodott, amely már kezdettől fogva érdekelte. Az egyetemen a HÖK tagjaként végzett kiemelkedő munkát és több eredményéért is megjutalmazták. A Regöly alapítvány támogattja, valamint Baranya megyében az Ifjúsági Vöröskeresztben folytatott munkájáért is kitüntették. Ezen kívül Weisz Fanni jeltolmács se-

gítségével az egészségügyben újszerű jelnyelvi kurzusok lebonyolításában is sokat tevékenykedett.

A PhD. képzés elvégzése ma is folyamatban van, de most sem tétlen, hiszen részt vesz

különböző európai orvostudományi előadásokon (pl.: Brüsszelben, Amszterdamban). Utazásai során sokat tanulhatott híres professzortól, de ő maga is tartott beszámolókat

a hazai sikerekről. Kutatásai az átültetendő vese eltarthatóságát, annak működési garanciájának kimutatását és a szervátültetett betegek szív- és érrendszeri betegségeit vizsgálják.

Tudását szeretné a jövőben továbbfejleszteni és felkeresni az e téren fejlett Koreát és Kínát. Addig is a pécsi Janus Pannonius Kórházban dolgozik rezidensként a transzplantációs osztályon.

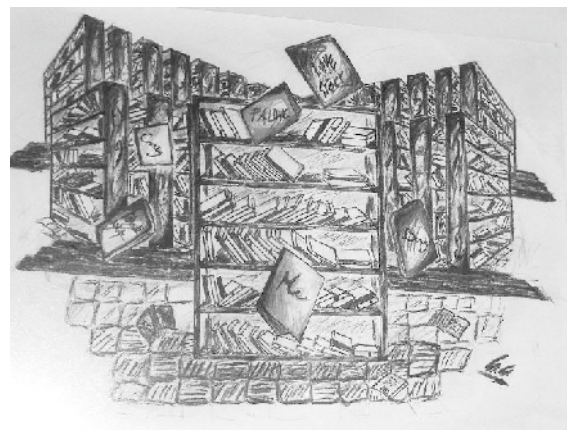
Joó Boglárka 12./A

Nagy Hanna Viola 12./A

illusztráció: Molnár Vivien 10./A

illusztráció : Gyórfi Csenge 10./A

Hangyák a naciban

A gimibe az újonnan érkező diákoknak minden évben át kell esni egy beavatási ceremónián, csakezután válhatnak az iskola teljes értékű tanulóivá. Ez az esemény a hangyaavató.

Az avatón, amí általában októberben rendeznek a végzősök, ebben az évben is bevették kreativitásukat. Hetekkel ezelőtt megkapták az osztályok a táncos feladatot és azt, hogy majd milyen öltözéket kell viselniük aznap. Egész jó kollekciót hoztak össze. A 9./a-sok a nyári „divat” szerint strandolónak öltöztek, pl.: szandál, térdig érő zokni, úszósapka, úszógumi, bűvarszemüveg volt rajtuk, a 9./b osztályosok festő-mázolóként jelentek meg aminek elengedhetetlen tartozéka volt az overáll, és a festékes vödör, amiben a tankönyveiket hozták suliba.

A hangyák az esti műsoron mutatták be tehetségüket. Ennek fénypontja a tánc volt. Mindkét osztálynak készülnie kellett megadott zenére táncos produkciókkal, például a kacsá táncsal, és a 8 óra munka... című „daloskára ropták”, ami egy color partyval ért véget A fiúknak is és a lányoknak még külön is ké-

szülni kellett táncos bemutatókkal, a 9./a-s fiúk a Szépváros Kolozsvár című operettre csillogtatták meg tánc tudásukat, 9./b-s fiúk, pedig tánc közben még a pólójuktól is megszabadultak a lányok örömeire. A koreográfiák bemutatása, különböző feladatok közé ékelődtek. Voltak szórakoztató feladatok, illetve akad- tak olyanok, melyek láttára a nézők már a hasukat fogták a röhögéstől. Ilyen volt a

karaoke. Czvitkovits Márton a Holnap hajnalig című Neoton slágert „karaoke-izta”, amit nagyon jól el is énekelt. A csók király című dalt pedig Kiss Mátyás 9./b-s tanuló énekelt, ami elég viccesre sikeredett. Azonban nem csak tánc és éneklés volt a végzősök tarsolyában, hanem voltak különböző ügyességi feladatok is, mint pl.: a bekötött szemmel etetés, mumi- fikalás WC papírral, valamint az IQteszt könnyű és beugratós kérdésekkel egyaránt. Az este a hangyaeskü letételével fejeződött be, amit minden hangya felelősségteljesen elmondott, így mind a 49 hangya gimnázium teljes értékű tanulóivá vált.

Fülöp János 11./A

„ Alien tongue” project

Az elmúlt tanév végén a muraszombati szlovén iskola igazgatója és néhány tanára látogatott el hozzánk testvériskolai kapcsolat kialakítása céljából. Később minket is vendégül láttak a saját iskolájukban. Nagy örömmre szolgált, hogy én is részese lehettem ennek a látogatásnak, amely tanulságos és igen hasznos volt. Engem két velem egykorú tanuló vezetett körbe az iskolában és a városban. Angol nyelven kommunikáltunk egymással, és megvitattuk, hogy milyen közös programokat lehetne szervezni.

A project az idei tanév elején komolyra fordult. Szeptember 20-án Ljubljanába utaztunk egy konferenciára. Laczó Tamás intézményvezető, Kovács Krisztina és Varga Katalin nyelvtanárok, valamint Tornyos Ádám 11. osztályos diák társammal képviseltük a gimnáziumot.

A konferencián több iskola is előadta törekvéseit és elképzeléseit, melyek érdekesek voltak és lehetett belőlük ihleteket méríteni. Mi a muraszombati gimnázium két diákjával együtt mutattuk be iskoláinkat (oktatási rendszer, tanulók/osztályok/tanárok száma, iskolai versenyeredmények, korábbi testvérkapcsolatok).

Az közös projekt célja az idegen nyelvek gyakorlása, tanulása és egyre magasabb szintre fejlesztése. Az elképzelések között

szerepel a virtuális osztályterem kialakítása, ahol a tanulók egymással chat-elnek a partner iskola diákjaival. Megvitatjuk, hogy milyen volt a sulis, éppen mit tanulunk idegen nyelvből vagy más tantárgyakból. Érdeklődünk egymásról, iskoláról, hobbiokról és egyéb témákról. A tanév végén a 21. század

modern technológiájának köszönhetően web-kamera segítségével megbeszéljük egymással az elmúlt tanév eseményeit, tanáraink közreműködésével ki-elemezzük, hogy mennyit fejlődünk. Mindezek idegen nyelven történnének, ami óriási segítség a gyakorlásra és a tapasztalatszerzésre vagy személyes találkozókra is lenne lehetőség. Ami minket illet: diáknapra, sport-

napra, diákbalra, hangyaavatóra és különböző városi rendezvényekre meghívnanánk a muraszombati iskola diákjait és tanárait, hogy közösen sportoljunk, mulatozzunk, szórakozzunk.

A gimnáziumunk jelenlegi és leendő diákjainak nagy lehetőséget biztosít ez a project, hiszen a tanórákon kívül is esélyt kapunk az idegen nyelv gyakorlására. Az angol és a német ismereteinkre hagyatkozva új baráti kapcsolatokat alakíthatunk ki, megismerkedhetünk más népek kultúrájával és számtalan emlékezetes élményben lehet részünk.

Kalamár Krisztina 11./B

Fedezd fel magadnak Bécszet!

Két évvel ezelőtt az „Entdecke dir die Stadt” elnevezésű iskolai ”jó gyakorlat” keretében már jártunk Grazban. Az idén október 13-án, egy csütörtöki reggelen újra elindultunk Ausztriába. Ezúttal a fővárosba, hogy az idegen nyelvet gyakorolva felfedezzük Bécszet, és megtudjuk milyenek is az osztrák emberek minden napjai.

Dél előtt a barokk stílusban épült schönbrunni kastélyba látogattunk el: rádiós idegenvezetéssel körbejártuk a szobákat, majd a csodálatosan kiépített, virágos parkban sétálgattunk. Ezután busszal bementünk a városközpontba. A városnézés mellé feladatokat is kaptunk, melyeket

csoportosan, Bécs egy-egy részét bejárva, idegen embereket megkérdezve kellett megoldanunk. Rájöttünk, hogy az iskolában tanult német és az osztrákok által használt nyelv kiejtése sokszor eltérő. Ez okozott némi nehézséget, így néha belegabalyodtunk a mondanivalónkba, de azért minden feladatot megoldottunk. Ezután voltak, akik megnézték a Természettudományi Múzeumot, és voltak olyanok is, akik kihasználták a szabadidőt és elindultak vásárolni. A nap végére sok-sok új tapasztalattal, élménnyel tértünk haza, természetesen annyira fáradtan, hogy hazafelé majdnem elaludtunk a buszon.

Németh Anna 11./A

A nagy kiruccanás

Sok élménnyel, szórakozással teli hetet töltöttünk egy Európai Uniós projektnek köszönhetően Ausztria Stubenberg nevű kis településének művészeti fesztiválján szlovén fiatalokkal együtt a gimnáziumból öten: Benedek Ágnes, Fülöp Maja, Fülöp János, Mesterházi Dóra és Szenkovits Buda. Reggel korán keltünk, reggeliztünk, és még szinte fel sem ébredtünk mély álmunkból, máris mennünk kellett a „workshop”-ra. A napot Agatha Pisko, lengyel művésznő zeneóráival kezdtük. A hangszálak bemelegítése mellett egy kis reggeli torna gyakorlatban is részünk volt. A három óra, amit Agathával töltöttünk, gyorsan eltelt, jött az ebéd, majd a délutáni program, a Sound Desine és a BeadBox. A Sound Desine-on a

néma filmekre kellett különféle roncokból, mint pl.: régi bicikli, radiátorcső stb. „zenei aláfestésről” gondoskodnunk. Mondhatni nagyon jó volt, hiszen egy rövid ideig filmsztár lehettem, hiszem én játszottam a szelet, az óceán szerepében pedig egyenesen kiváló alakítást nyújtottam, azonban sajnos Oscar-díjat nem osztottak. A BeadBox is élvezetes volt, hiszen a szánkkal dobolás nem hétköznapi dolog, bár én csak folyton azt ismételttem, hogy: P,C,K,C,P,..... . A hét végére összehoztunk egy produkciót, amit a minden évben megrendezett weizi zenei fesztiválon adtunk elő, de mi csak Agatha kórusában énekelünk, Buda pedig a nemzetközi „együtt zenélésben” (dzsemelés) hegedült. Igazi csodát varázsoltunk a szlovén kislányokkal a színpadra, ami a közönséget annyira elbűvölte, hogy műsorunk végén hatalmas tapsot kaptunk.

A legszomorúbb pillanat a búcsú perce volt. Nehéz szívvel köszöntünk el Urskatól, drága fotósunktól, aki mindig tudta, hogy mikor lehet a „legégőbb” képeket elkészíteni, na és persze a szlovénoktól is, sokan sírva is fakadtak, de mi csak annyit mondtunk: „Még találkozunk...!”

Fülöp János 11./A

„Olvasta valaki az Antigánéjt?”

Olvasunk - levelezve versenyezzünk, hogy utazzunk

Manapság egyre elavultabbnak számít az, ha valaki könyvet vesz a kezébe, és olvasni kezd. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy olvasni nem divat, de sokan azt is elektronikusan teszik meg. Ennek ellenére, ha bárki kiejti *Leiner Laura* nevét, 10-ből legalább 9-en szélesen elmosolyodnak. Nem hazugság, ha azt mondom, rengetegen ismerik A Szent Johanna Gimit, Laura első könyvsorozatát, mert ezt élvezetesebb olvasni, mint az antik Antigónét. Akik nem lettek A Szent Johanna Gimi „lakói”, azok is biztos tudják, ki az a *Cortez*, biztos tudják, ki az a *Máday*, vagy tisztában vannak *szeptember 8-a* jelentőségével, ami a rajongóknak különleges nap. A Zalakomári Művelődési Háznak hála az emlékeinket és azt, hogy mennyire vagyunk tisztában a sorozattal, nemcsak egymás között vitathatjuk meg, hanem egy iskolai levelezős verseny formájában is, melynek fődíja egy kétnapos osztálykirándulás. Cél: az olvasás népszerűsítése. A vetélkedő kilenc fordulóból áll – a Kezdet című kötettől egészen az Örökké című kötetig. 3 fős csapatokkal lehetett jelentkezni, akiknek egy 90 kérdésből álló tesztet kell végigmorfondírozniuk,

valamint a hozzá tartozó projektmunkát teljesíteni, amik általában mindig kreatív feladatok.

A döntőt 2017. április 27-én rendezik meg, ahonnan már egyenes út vezet az osztálykirándulásig, vagy akár az SZJG-s ajándékokig. A nyeremények versenybe sem szállhatnak majd azokkal az emlékekkel, amiket a versenyzők birtokolnak a vetélkedő lezárásával. Személyes tapasztalataim alapján elmondhatom, hogy *Leiner Laura* könyvei tinédzserek ezreit, sőt még felnőttek ezreit is összekovácsolják. Nem véletlenül lett sikeres írónő, a könyveiben leírja mindazt, ami egy gimnazistának nehézséget okozhat, vagy ami boldoggá teheti. Felejthetetlen karaktereket hoz létre, akiket nem lehet nem szeretni, mert mindenkiben megtalálhatjuk a személyiségünk egy részét, legyen az egy komoly vagy egy vicces szereplő. A Szent Johanna Gimi tanulói is pontosan ilyenek...

Az a gimi pedig egy olyan hely, ahová mindenki szívesen járna.

Kazinczki Dóra 10./A

Nem csak írunk, rajzolunk is!

A Faludi Ferenc Könyvtár rajzpályázatot hirdetett a 11. Országos Könyvtári Napok keretében általános és középiskolás diákoknak.

Mikor Jámbori Tamás tanár úr kihirdette a versenyt, rögtön fontolóra vettem a jelentkezést. A téma bármilyen könyvhöz, könyvtárhoz kötődő élmény megrajzolása volt, így amikor hazaértem, neki is láttam az ötletem papírra vetésének. Szeptember 30-án volt a leadás napja.

Október 9.- Könyves Vasárnap, eredményhirdetés. 17.00 órától kezdődően szurkolói dalokat énekeltünk közösen. Végül elkezdődött a könyves élményeim rajzpályázat eredményhirdetése. Először azokat szólították, akik emléklapot kaptak. Ezután a harmadik helyezett nevét mondták, aki én voltam. Második helyezett Szabó Dóra 9./A és Molnár Vivien 10./A osztályos tanuló, első

helyezett Győrfi Csenge, szintén 10./A osztályos tanuló lett. Ennek öröme emléklappal, oklevéllel, könyvvel és mosollyal az arcunkon távoztunk. Rajzaink a könyvtárban láthatók.

Singer Rebeka 11./A

A Suli Nyúz története

Vissza a kezdetekhez

Egy olyan személlyel készítettem interjút, aki a lehető leghitelesebben tud beszámolni A Suli Nyúz eredetéről, hiszen ő maga is az alapítók között volt. Nagy Krisztinával beszélgettem. A nővérem, aki 1995-1999 között volt a Kölcsey Ferenc Gimnázium tanulója, az érettségi után a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán szerzett diplomát, jelenleg Budapesten, a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóságon dolgozik jogtanácsosként.

- Elmesélnéd, honnan jött az iskolaújság létrehozásának ötlete, és kinek a fejéből pattant ki a gondolat?

- Nem emlékszem már pontosan, hogy ki volt az ötletgazda, de amikor harmadikos voltam, több olyan újságírás iránt érdeklődő diákja volt a giminek, aki örömmel vette egy olyan fórum létrejöttét, ahol megjelenhettek az írásai. Laczó Tamás tanár úr volt az, aki a szervezést összefogta.

- Kik voltak azok a diákok, akik vevők voltak az ötletre és csatlakoztak? Akad köztük olyan, aki esetleg az újságírói pálya mellett döntött?

- Főszerkesztőnk az akkor negyedikes Soós Viktor volt. A tagokat nem tudom a teljesség igényével felsorolni. Nem szeretnék senkit megsérteni azzal, hogy kihagyom. Biztosan részt vett Jójárt Ágnes, aki szintén a jogi pályát választotta. Liebich Linda, aki "rokon szakmát" választott: orvos lett, illetve Szombathelyi Diána. Talán egyedül Soós Viktor publikált később, illetve könyvet is írt.

- Emlékszel még, honnan a név eredete?

- Mindenképpen ötletes nevet szerettünk volna. Hosszú gondolkodás után döntöttünk emellett a szójátékot tartalmazó név mellett. Olyat szerettünk volna, amiből kiderül, hogy ez egy sulis újság. News-t pedig a poén kedvéért írtuk magyarul.

- Ha esetleg ért titeket negatív kritika, hogyan fogadtátok, nem vette el a kedveteket?

- Úgy emlékszem, pozitív fogadtatásban részesültünk. Igazából akkoriban már volt igény egy sulis újság létrejöttére. Nem nagyon emlékszem negatív kritikára, de ha valaki publicitást vállal, annak a negatív kritikával ugyanúgy kell számolnia, mint a pozitív visszajelzéssel.

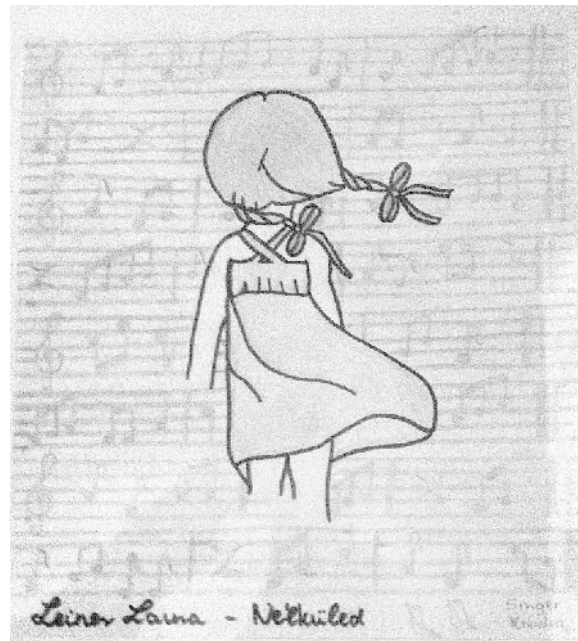
- Hogyhogy mégis abbahagytátok?

- Miért hagytuk abba? Nem igazán volt utánpótlásunk alsóbb osztályokból, mi pedig negyedikesek lettünk, és a szalagavatóra, érettségire és felvételire készülés lefoglalta az időnk nagy részét.

- Így utólag hogyan vélekedsz A Suli Nyúzzal?

- Szükség van olyan médiumra, ahol a tehetséges fiatalok kipróbálhatják magukat. Azt gondolom, közösség összetartó ereje is van egy újságnak. Sok sikert kívánok a mostani szerkesztőségnek!

Nagy Regina 11./B

Illusztráció : Singer Rebeka 11./A

Az erő titka...

Szeptember egy nyugodt péntek délutánján, Magyarország minden diákja a sportnap keretében 2016 m-t futott, ugyanis ennyi évet írunk. Az alábbiakban a program előtti és utáni személyes véleményem olvasható.

Ami engem illet, sosem voltam/vagyok a sport megszállottja, pedig rengeteg kísérletet tettem arra a múltban, hogy közelebb kerülhessünk egymáshoz. Megfigyeltem, ha kedvem van hozzá, akkor észre sem veszem, hogy elfáradtam, de onnantól, hogy muszáj, már csak nyűg. Biztos vagyok benne (vagy legalábbis erősen remélem), hogy nem vagyok egyedül ezzel. Ennek következtében, mikor csütörtök délután érte-

sültem a kötelező programról, erősen fogtam a fejem. Nem volt semmi kedvem kétségbeesetten rohanni „péntek szerelmére” üres gyomorral a tűző nap irányába, miközben kiköpöm a tüdőmet is. Próbáltam optimista lenni, „ha már muszáj, tegyük egy kicsit izgalmassá”. Így fellelkesülve még előző nap este kiválogattam azokat a számokat, amik majd futás vagy tempós séta közben tartják bennem a lelket. Minél durvábbakat és hangosabbakat választottam, a végére összejött egy szép kis játszási lista. Hála ennek, már szinte vártam is a lehetőséget, hogy futhassak rájuk.

Másnap, 30-án utolsó óránk testnevelés volt, aminek még adóztunk egy kézilabda meccsel, majd megvártuk a többi osztályt is, hogy felsorakozzon a közös bemelegítéshez. Én melegítőt ragadtam, nem mint ha fáztam volna, hanem mert csak annak volt zsebe, amiben a telefonomat tarthat-

tam. Persze elég érdekesen nézhettem ki, hisz rendesen kilógtam a tömegből. Csak én vetemedtem arra, hogy melegítőt vegyek ilyen melegben és zenét hozzak a futásra. Nem hagytam, hogy ez zavarjon, hisz ha tényleg azt akarják tőlem, hogy fussak, ahhoz tartozék a zene.

A bemelegítés, amit Szakonyi Beatrix, aerobik edző tartott, lendületes és szórakoztató volt. Ezután kezdetét vette a futás. Igyekeztem a zene tempóját követni, ami nem mindig volt egyszerű. Rossz, de bevált

szokásomhoz híven, felváltva sprinteltem és sétáltam. Már rég belenyugodtam a ténybe, hogy futni kell, úgyhogy most inkább megpróbáltam élvezni. Sokat segített, hogy a barátnőm tempóját követtem,

igyekeztem, hogy látótávolságon belül legyek. Végül sokkal hamarabb beértem, mint tavaly, és pozitív érzés maradt hátra, hisz tulajdonképpen jól szórakoztam, nem hagytam, hogy a nem akarás, a lustaság és a negatív érzések elvegyék a kedvem az egésztől.

Végül: nem hittem volna, hogy ilyen jó emlékként marad meg bennem ez a 2016 méter. Talán azért van így, mert rosszabbra számítottam és kellemes csalódás ért? Mert a Várkertben futottunk? Vagy talán a pozitív gondolkodás tette? Akárhogy is. Még én is, aki nem egy „futó guru” vagyok, élvezem, ha néha zenére tombolhatok, hisz ez is egy stressz levezetési forma. Úgyhogy mindenkinek, aki nem szeret sportolni, ajánlom, hogy próbáljon meg hasonlóan célt adni a dolognak, legyen az bármi. Talán szintén ilyen pozitív eredménye lesz.

Gyórfi Csenge 10./a

„Ön dönt! Iszik vagy vezet?”

Már gyerekként is sokan arról ábrándoznak, hogy vezethessenek egy sportkocsit. Én is így kezdtem: óvodás koromban LEGO autókat építettem és kisautókat tologattam. Aztán telmult az idő, és elértem azt a kort, amikor már elkezdhettem a KRESZ-folyamot. Előtte lettem az elsősegély vizsgát. Ez azért emlékezetes, mert a vizsgáról hazafele, egy kisforgon ment bele a vonatba, amin utaztam. Nem lett sérülés, viszont nagy késéssel értem haza. Ráadásul másnap németből dolgozatot írtunk. Szóval „jól” kezdődött a vezetés számomra. A sikeres KRESZ vizsga után már autóba ülhettem. Az elmélet sem volt könnyű, de a gyakorlat már megmozgatta az ember egész testét. Harminc órát kellett levezetni, csak ez után jöhetett a vizsga. Nem könnyű megsze-

rezni a jogosítványt, de nagyszerű dolog vezetni. Sőt, jól lehet vele csajozni. Persze nem egy Trabanttal.

Az órákat a legtöbb helyen párosával osztják be. Minden alkalommal három útvonalat kell végig vezetni, plusz még a parkolásokat, beállításokat gyakorolni. Nehézséget okoz, hogy egyszerűen mindenre kell koncentrálni: a forgalomra, a saját járműünkre, a táblákra. És amire a legjobban oda kell figyelni, ami a legidegesítőbb, ami miatt sok sofőr fogja a fejét, azok a biciklisek és a gyalogosok. Mivel sokszor hiába van bicikliút és zebra, akkor sem azt használják. Hogy miért, azt én nem tudom, de aki ezt normálisan megválaszolja, azt meghívom egy körre. És akkor mondhatom neki: „Ön dönt! Iszik vagy vezet?”

Pataki Kristóf 11./A

A lány a vonaton - könyvkritika

Rachel, az ingázó, minden reggel felszáll ugyanarra a vonatra, amely minden alkalommal megáll ugyanannál a fénySOROMPÓNÁL, ahonnan több hátsó udvarra nyílik rálátás, és egy házra szegezi tekintetét. AZ ott lakó fiatal házaspár látszólagos boldog élete után sóvárog. Így indul minden hétköznapja, míg valami szokatlanra lesz figyelmes, ami mindent megváltoztat: részesévé válik a házaspár életének. Majd a következő napon a feleségnek nyoma vész. A sorsdöntő pillanatnak köszönhetően Rachel belekeveredik az eltűnése esetbe, s bizony hamar kiderül, hogy ő sokkal több, mint egy lány a vonaton...

A történetet három szemszögből követhetjük végig, elsősorban természetesen Racheléből, a harmincas, megkeseredett, házsnak indult elvált nőből. Bepillantást nyerhetünk Rachel hajdani férjének újdonsült felesége, Anna életébe is, aki nemrégiben lett szinte gondtalan, holtunalmas kertvárosi anyuka egy szenvedélyes szeretőből. Annanak egyetlen problémája, hogy Rachel még mindig szerelmes

exférjébe, s emiatt állandóan zaklatja a családját. A harmadik szereplő, az eltűnt személy, a művészelkű Megan, aki galériájának bezárása után nem találja önmagát, s napjait kezdetben bémiszitterkedéssel, majd később semmittevéssel, félrelépéssel tölti.

Az újdonsült, igencsak népszerűvé vált regény végkifejletétől többet vártam, valami rendkívüli számítottam. A New York Times egyik szerkesztője úgy vélekedett róla, hogy ez az év legkiszámíthatatlanabb thrillere, s felér a pár éve rendkívüli sikert aratott Holtodiglan-nal. Szerintem ez a túlzott dicsőítés csupán csak marketingfogás. Pozitívumok: a szereplők jellemfejlődése, a sok sötét titok feltárása, a sok érdekes fordulat. A legjobban az tetszett, hogy a lassú felvezetést követően rendkívüli módon beindult a történet. Végeredményben elnyerte tetszésemet a story, rajtam kívül mindenkit meglepett a végkifejlet. Ajánlom a könyvet annak, aki szereti a fordulatokban gazdag és kissé vérfagyasztó thrillereket, de aki az olvasófofel helyett szívesebben süppedne a mozi székbe, az vegyen jegyet arra a vonatra, amin egy lány ül...

Szenkovits Buda, 11./B

fotók: Jámbori Tamás

